

Sygn. akt IV U 1351/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 czerwca 2016r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący SSO Katarzyna Antoniak

Protokolant	st. sekr. sądowy Marta Żuk
-------------	----------------------------

po rozpoznaniu w dniu 16 czerwca 2016r. w Siedlcach na rozprawie

odwołania C. P.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 9 listopada 2015 r. Nr (...)

w sprawie C. P.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do emerytury

zmienia zaskarżoną decyzję i ustala prawo C. P. do emerytury od 01 października 2015 roku.

Sygn. akt IV U 1351/15

UZASADNIENIE

Decyzją z 9 listopada 2015r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., działając na podstawie art.184 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze odmówił C. P. prawa do emerytury wskazując, że ubezpieczony nie udowodnił, iż do dnia 1 stycznia 1999r. osiągnął 15-letni staż pracy w szczególnych warunkach, wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy. Organ rentowy podniósł, że ubezpieczony udowodnił staż pracy w szczególnych warunkach z tytułu zatrudnienia w okresie od 29 października 1974r. do 17 listopada 1976r. oraz od 18 listopada 1976r. do 30 czerwca 1988r., co wynosi 13 lat, 8 miesięcy i 3 dni.

Odwołanie od w/w decyzji złożył C. P. wnosząc o jej zmianę i ustalenie mu prawa do emerytury. W uzasadnieniu odwołania wskazał, że do okresu zatrudnienia w szczególnych warunkach należy doliczyć okres jego pracy w Zakładach Radiowych im. (...) w okresie od 5 lipca 1988r. do 24 października 1997r. Powyższy pracodawca już nie istnieje, dlatego nie ma możliwości uzyskania stosownego świadectwa wykonywania pracy w warunkach szczególnych, jednakże jego pracę w szczególnych warunkach mogą potwierdzić świadkowie (odwołanie k.1 akt sprawy).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie powołując się na przepisy prawa i uzasadnienie zawarte w zaskarżonej decyzji (odpowieź organu rentowego na odwołanie k.2-4 akt sprawy).

Sąd ustalił, co następuje:

Ubezpieczony C. P. w dniu 20 lipca 2015r. ukończył 60-ty rok życia. W dniu 30 października 2015r. wystąpił do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. z wnioskiem o ustalenie prawa do emerytury (wniosek o emeryturę z 30 października 2015r. k.1-4 akt emerytalnych). Na podstawie przedłożonych do wniosku dokumentów organ rentowy ustalił, że na dzień 1 stycznia 1999r. ubezpieczony udowodnił staż ubezpieczeniowy w wymiarze 26 lat, 2 miesięcy i 26 dni, z czego okresy składkowe stanowią 26 lat i 6 dni. Ponadto organ rentowy ustalił, że do dnia 1 stycznia 1999r. ubezpieczony osiągnął staż pracy w szczególnych warunkach w wymiarze 13 lat, 8 miesięcy i 3 dni z tytułu zatrudnienia w (...) Zakład (...) w W. (zaświadczenie wykonywania prac w szczególnych warunkach k.7 akt emerytalnych).

Z uwagi na brak wymaganego ustawą stażu pracy w szczególnych warunkach decyzją z 9 listopada 2015r. organ rentowy odmówił ubezpieczonemu przyznania emerytury (decyzja z 9 listopada 2015r. k.36 akt emerytalnych).

Ubezpieczony był zatrudniony w Zakładach Radiowych im. (...) w W. Zakładzie Produkcji (...) w W. w okresie od 5 lipca 1988r. do 24 października 1997r., a zatem przez 9 lat, 3 miesiące i 19 dni, w pełnym wymiarze czasu pracy (zaświadczenie Ministra Gospodarki z 30 lipca 2014r. k.8 akt emerytalnych i świadectwo pracy z 24 października 1997r. k.13 akt z wniosku o ustalenie kapitału początkowego).

Ubezpieczony został zatrudniony w powyższym przedsiębiorstwie w pełnym wymiarze na stanowisku kierowcy - operatora sprzętu dźwigowego. Niemalże przez cały okres zatrudnienia, tj. za wyjątkiem ostatniego roku, ubezpieczony wykonywał pracę operatora dźwigu o udźwigu 10 ton, który umieszczony był na samochodzie ciężarowym marki J. lub S. o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony. Pracę tę ubezpieczony wykonywał przez 8 godzin dziennie, przez okres całego roku. Do zadań ubezpieczonego należała praca przy rozładunku i załadunku materiałów przeznaczonych do produkcji, przy rozładunku zakupionych maszyn produkcyjnych oraz przy rozładunku materiałów budowlanych przeznaczonych do budowy jednej z hal zakładu w W.. W czasie kiedy nie było zapotrzebowania na pracę operatora dźwigu, ubezpieczony świadczył pracę jako kierowca samochodu ciężarowego o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony, którym przewoził towary na trasie W. - W.. Uprawnienia operatora dźwigu ubezpieczony zdobył w 1980r. W ostatnim roku zatrudnienia - od stycznia 1997r. do końca zatrudnienia w dniu 24 października 1997r. (zakład był wówczas postawiony w stan upadłości) ubezpieczony pracował jako kierowca pojazdu marki Ż. (zeznania świadków: K. R. k.14v, B. Ł. k.14v15 oraz zeznania ubezpieczonego k.14-14v i k.15 akt sprawy, poświadczone za zgodność z oryginałami kserokopie angaży pochodzących z akt osobowych ubezpieczonego k.9-31 akt emerytalnych oraz poświadczone za zgodność z oryginałami kserokopie kart wynagrodzeń k.17-35 akt z wniosku o ustalenie kapitału początkowego).

Ubezpieczony nie przystąpił do otwartego funduszu emerytalnego (raport z analizy konta k.33 akt emerytalnych).

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie C. P. podlegało uwzględnieniu.

Zgodnie z art.184 ust.1 i 2 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2015r. poz.748) ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku emerytalnego przewidzianego w art.32, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy, tj. w dniu 1 stycznia 1999r. osiągnęli okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat dla kobiet i 65 lat dla mężczyzn oraz osiągnęli okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art.27 ustawy, a także nie przystąpili do otwartego funduszu emerytalnego albo złożyli wniosek o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa. W myśl przywołanego wyżej art.32 ust.1 i 4 ustawy pracownikom zatrudnionym w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze

przysługuje emerytura w wieku 55 lat dla kobiet i 60 lat dla mężczyzn, a w myśl przywołanego wyżej art.27 ustawy wymagany okres składkowy i nieskładkowy wynosi co najmniej 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn. Zgodnie z §4 ust.1 pkt 3 rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U. Nr 8, poz.43 ze zm.) pracownik, który wykonywał prace w szczególnych warunkach, wymienione w wykazie A załącznika do rozporządzenia, nabywa prawo do emerytury w w/w wieku jeżeli ma wymagany okres zatrudnienia (co najmniej 25 lat mężczyzna), w tym co najmniej 15 lat pracy w warunkach szczególnych. Ponadto zgodnie z §2 ust.1 przedmiotowego rozporządzenia okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w rozporządzeniu są okresy, w których praca w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku.

Rozstrzygnięcie sprawy wymagało zbadania, czy ubezpieczony spełnia przesłankę wymaganego okresu pracy w szczególnych warunkach. Poza sporem pozostawało bowiem, że ubezpieczony osiągnął wymaganą ustawą wiek oraz spełnił przesłankę ogólnego stażu ubezpieczenia. Ubezpieczony podnosił, że posiada 15-letni okres zatrudnienia w szczególnych warunkach, gdyż oprócz niekwestionowanej przez organ rentowy pracy w takich warunkach w (...) Zakład (...) w W., pracę w szczególnych warunkach wykonywał również na rzecz Zakładów Radiowych im. (...) w W. Zakład Produkcji (...) w W.. Przeprowadzone przez Sąd postępowanie dowodowe dało podstawy do ustalenia, że niemal w całym okresie zatrudnienia u powyższego pracodawcy (za wyjątkiem ostatniego roku) ,tj. od 5 lipca 1988r. do 31 grudnia 1996r., a zatem przez 8 lat, 5 miesięcy i 26 dni ubezpieczony stale i w pełnym wymiarze czasu pracy pracował w szczególnych warunkach wykonując pracę operatora dźwigu samochodowego oraz kierowcy samochodu ciężarowego o dopuszczalnej masie całkowitej powyżej 3,5 tony. Prace tego rodzaju zaliczone są do pracy w szczególnych warunkach o czym stanowi wykaz A dział V poz.3 (prace maszynistów ciężkich maszyn budowlanych lub drogowych) oraz dział VIII poz.2 (prace kierowców samochodów ciężarowych o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony) załącznika do w/w rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze. Na fakt wykonywania przez ubezpieczonego pracy kierowcy ciężkich maszyn budowlanych oraz samochodów ciężarowych o dopuszczalnej masie całkowitej powyżej 3,5 tony wskazują dowody z dokumentów przedstawionych w postępowaniu przed organem rentowym ,tj. zaświadczenie wydane w dniu 30 lipca 2014r. przez Ministerstwo Gospodarki (k.8 akt emerytalnych), poświadczone za zgodność z oryginałami kserokopie angaży pochodzących z akt osobowych (k.9-31 akt emerytalnych) oraz poświadczone za zgodność z oryginałami kserokopie kart wynagrodzeń (k.17 -35 akt z wniosku o ustalenie kapitału początkowego), jak również spójne zeznania w/w świadków - współpracowników ubezpieczonego w rozpatrywanym okresie, w tym pracującego jako kierowca - K. R. oraz zatrudnionej jako inspektor ds. transportu - B. Ł., a także korespondujące z tymi dowodami spójne zeznania samego ubezpieczonego. W części w/w dokumentów (karty wynagrodzeń k.17-21 akt z wniosku o ustalenie kapitału początkowego) wprost stwierdzono, iż ubezpieczony był zatrudniony jako operator sprzętu dźwigowego lub zaznaczono pośrednio, że pracował on przy użyciu samochodu ciężarowego marki J., gdyż przyznawane mu były nagrody za utrzymanie takiego samochodu w ciągłej sprawności technicznej (k.10-14 i 16-17 akt emerytalnych).

Reasumując uznać należało, że po doliczeniu powyższego okresu zatrudnienia do stażu pracy w szczególnych warunkach, ubezpieczony spełnia przesłankę 15 lat pracy w szczególnych warunkach. Mając to na uwadze na podstawie art.477¹⁴§2 kpc Sąd zmienił zaskarżoną decyzję i ustalił, że C. P. przysługuje prawo do emerytury od 1 października 2015r. ,tj. od miesiąca, w którym ubezpieczony złożył wniosek o ustalenie prawa do emerytury.